

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

către neamuri și popoare și limbi

Se așează pe pământ hrană de cuvânt venit cu norii, precum este scris, și se așează cuvântul în cartea sa în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și va merge cuvântul peste pământ cu grăirea lui Dumnezeu Cuvântul, căci Dumnezeu lucrează nașterea din nou a lumii, El, și nu omul, o, nu omul lucrează aceasta, și Mă ridic Eu, Domnul, ca să-i spun omului de peste tot că Eu am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu, și că omul este mic de tot, chiar dacă a dat încă de la început să se creadă și să se vrea mai mare ca Dumnezeu Făcătorul, dar omul este mic, și nu dă cel mic să asculte de Dumnezeu, iar dacă nu ascultă vin să-i spun aceasta și să-i arăt că Dumnezeu veghează de sus cu sfinții și cu îngerii Săi, veghează Domnul peste pământ și peste oameni, veghează clipă de clipă și lucrează tainic să gătească mărșă împărăția Sa între pământ și cer, iar omul să se umilească înaintea acestui cuvânt. Amin.

A trecut aproape o sută de ani de când omul antichrist a dat să mute el vremile și să strămute sărbătorile Domnului și ale sfinților Lui, o, și așa a dat el să înceapă atunci din plin biruința sa asupra lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, întrupat acum două mii de ani în Fecioară și născut Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, cu Tatăl de o Ființă, căci Tatăl prin Fiul Său Cuvântul a făcut toate, cerul și pământul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, toate.

Tatăl este în Mine, iar Eu în Tatăl sunt, o, și numai așa s-au lucrat și se lucrează toate, fiindcă omul a dat și dă mereu să umble la dărâmarea lui Dumnezeu și să-și fie el însuși Dumnezeu, el, care nu poate să facă aceasta, dar îndărătnicia îi este mare.

Lucram cu fericire, lucram prin cuvânt și se iveau cerul și pământul, și după orice cuvânt de împlinit priveam și spuneam: «*Este bine!*». Dar după ce l-am făcut pe om am pierdut fericirea toată dintr-o dată și a venit durere, și omul Mi-a făcut încă de la început durere, căci s-a voit mai mult decât era, iar cel ce nu este mulțumit cât este și ce este, acela naște pe duhul rău, duhul cel împotriva binelui cel de la Dumnezeu și al voii lui Dumnezeu cu omul.

De șapte mii de ani sunt îndurerat de la om, o, și de marea durere a lui Dumnezeu am coborât de lângă Tatăl acum două mii de ani, că M-a trimis Tatăl să încep repararea și să fac iarăși lumea și omul, să înnoiesc totul și să vin spre bucuria cea dintâi, o, și numai plângând lucrez și cuvintez. Îmi plâng durerea Mea cea de la om, și Mi-am ales așternut lucrat prin cuvânt pe vatra ta, țara Mea cea de azi. O, ai nume mare în cer, țară română, și mare va rămâne numele tău în cer și pe pământ, căci omul antichrist a pus și pune la lucru potrivnic lui Dumnezeu planul cel ascuns de oameni ca să șteargă numele de creștin de pe pământ și taina de biserică a lui Iisus Hristos, a numelui creștinesc al neamurilor care au ortodoxia de cale, așa cum este numită turma cea cu nume sfânt a lui Iisus Hristos.

O, ia aminte, țară, ai pe frunte nume scris din cer încă de la început, și mai ales odată cu nașterea Mea pe pământ, când neamul lui Israel M-a aruncat și M-a pus să pier prin cruce, dar nu se putea să piară Dumnezeu, o, și toți s-au înspăimântat de moarte când Eu am înviat și Mi-am zidit biserica Mea ca să fiu prin ea până la sfârșit pe pământ cu oamenii, precum am spus atunci că voi fi.

O, ia aminte, țara Mea cea de azi, Eu sunt în tine cuvânt de aproape șaptezeci de ani și se împlinește proorocia numelui tău cel scris în Scripturi. Din pricina cuvântului Meu de peste tine este scris de îngeri peste tine nume mare: *Acolo este Domnul*, o, și vede satana numele și cuvântul Meu pe vatra ta și se teme de tine ca și de Mine, dar Eu te îmbrățîșez cu

dulce cuvânt, căci sunt Mângâietorul trimis de la Tatăl să te păstorească pe vremea asta grea și să-ți facă ridicarea spre slava Mea cu tine, spre poruncile vieții și spre izbăvire, căci tu ești sub robia cea neînțeleasă pe deasupra de creștinii tăi, că lucrarea potrivnică lui Dumnezeu a lucrat pe furiș mereu, căci duhul satanei știe soarta ta cea de la Mine, iar tu, țară, ești pusă de țință duhului antichrist ca să cazi de la pieptul Meu și să faci în placul lui satana, că-i face rău lui satana lucrarea bisericii Mele, care n-a căzut din taina ei pe vatra ta, dar este strâmtorată ea de cei ce n-au biserica Mea cea adevărată, și care s-au strâns laolaltă țară cu țară ca să te prindă și pe tine și să te dezbrace de taina de biserică a lui Iisus Hristos. O, Mă doare, și Mă scol la luptă cu îngerii și cu sfinții ca să te cuprind de jur-împrejur și să te ocrotesc de cei ce te vor pe tine fără Dumnezeu deasupra ta și în mijlocul tău, și vai de cei ce se luptă cu Dumnezeu, vai, le spun lor! Voi face cu tine cum am făcut cu cetățile cele izbăvite de la pierzare prin pocăință mare și prin trezire multă, căci Dumnezeu le trimitea sol când mila Lui se așeza să salveze de sub amenințarea dușmanului pe cei prinși sub păcat, căci gustul diavolului acesta este: să-l ducă pe om spre păcat, spre sălbăticie, ca să nu mai semene oamenii cu cei din cer, care s-au sfințit pe pământ pentru izbăvirea de iad și spre intrarea în raiul lui Dumnezeu.

O, duhule potrivnic, ajunge! Auzi tu? Ajunge! Dă-te în lături! Lasă-Mi făptura voia Mea să fie, că nu tu ai zidit omul! Du-te învărtindu-te și ia-ți acum plata pentru pornirea ta dușmană de a-L șterge pe Dumnezeu din inima și din mintea omului creștin! Se strânge sul lucrarea înșelătoriilor tale. Ai adus omul la cădere grea, dar M-am sculat Eu, Domnul Iisus Hristos Cuvântul, Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, soarele și luna, mărețiile toate și toate locașurile dintre cer și pământ, căci în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri și nu știi tu tainele lui Dumnezeu și băjbâi și bolborosești pe limba ta numai prostii ca să-i știi proști pe mulți care ar da să te creadă, dar nu, că Dumnezeu a făcut cerul și pământul și ține sub stăpânirea Sa taina facerii, iar tu te bagi și vorbești din burtă și spui că mai sunt pământuri și neamuri de oameni și vor veni și aceștia pe pământ. O, de unde ai luat ca să vorbești așa, decât din duhul întunericii tale ca să înșeli dacă ar fi cu puțință chiar și pe cei ce sunt creștini cunoscători de tainele lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ?

Iată, ies în calea ta, duh al minciunii, ca să te dobor cu suflarea gurii Mele, precum este scris în Scripturi că te voi risipi de peste tot, căci este scrisă în Scripturile lui Dumnezeu lucrarea ta cu care lovești în Hristos și în casa lui Hristos, omul, și în biserica neamului creștinesc, de două mii de ani botezat să fie pe pământ cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe frunte și pe minte și pe inima cea credincioasă pentru Dumnezeu în om.

Te voi birui numaidecât, duhule, te voi birui, omule care te lupți cu Mine, că-Mi scol acum biserica și pe slujitorii ei la veghe mare și sfântă și la pocăință cu umilință ca să-Mi fac frumoasă biserica Mea și ca să te temi tu de strălucirea ei, de cea prigonită de tine încă de la începutul ei când doborai pe sfinții ei prin împărații cu care ziceai că împărățești pământul.

O, vai ție, duh întunecat, duh rău, care te-ai furișat în om prin neascultarea cea de la început a omului în rai! A luat omul din pomul cunoștinței binelui și răului, și tu l-ai îndemnat mereu spre răul pe care l-a luat în pântece când a luat din pom. Eu însă vin și-ți spun ce ai făcut, și-i spun omului să-și îmbogățească binele cel gustat din pom, căci șapte mii de ani a făcut omul răul cel luat din pom. Pomul acela era sub paza lui Dumnezeu, dar omul a lucrat pe furiș din pricina ta, căci te-ai apucat să-l îndemni la rău, la neascultare de Ziditorul său. Acum însă vine slava Domnului pe pământ, vine Domnul cuvânt pe vatra neamului român și-Și deșteaptă biserica și lucrarea ei cea zidită acum două mii de ani și cuvântul și așezarea Mea la lucru sfânt, căci Eu sunt Cel ce trebuie să-Mi hrănesc turma, s-o păzesc și s-o păstoresc pe ea.

Mi-ai dezbinat turma, duhule dușman pe Dumnezeu și pe om, tu, care ai lucrat răstignirea Mea pe cruce gândind că Mă vei pierde și că vei fi tu stăpânul omului. Ai făcut dezbinarea peste biserică acum o mie de ani prin cei fără de credințioșie din turmă. Ai lovit apoi din plin acum o sută de ani, clătinzând straja din biserică și ca să piardă straja ascultarea pentru cele așezate întâi de sfinți și de părinți, dar Eu n-am părăsit biserica Mea și am păstrat-o a Mea și am mers așa cu grija Mea de ea, iar acum voiesc să scol la pocăință tot neamul creștinesc și să ridic deodată starea cea sfântă și părăsită vreme multă de creștini, și să le dau putere iarăși să împlinescă poruncile vieții și ridicarea spre credință tare și să așez veghe peste biserica Mea cu cuvântul Meu peste ea, că iată, omul nepăstorit de Domnul pe pământ nu este un om liber, și este rob și unealtă a diavolului, care a ademenit în rai femeia, îndemnând-o să păcătuiască asupra sa însăși și asupra bărbatului ei și asupra lui Dumnezeu, călcând porunca ascultării de Dumnezeu și apoi ascunzându-se cu neascultarea care i-a dus la căderea din rai și robi diavolului, căzuți din voia lui Dumnezeu de peste ei, iar diavolul lucrează din plin în cei ce se cred liberi să facă ce simt ei să facă, și omul cel singur și fără Dumnezeu nu are inima curată nici pentru el însuși, căci inima curată este cea care se dă cu totul din ea celor din jurul ei și nu are nimic al ei, că nu mai este ea a omului, ci a celor din jurul lui, că nu pentru el are omul inimă, ci pentru cei din jurul lui.

O, e rău fără Dumnezeu, e rău de voi, oameni potrivnici lui Dumnezeu. Dați să scăpați de Dumnezeu ca și Adam în rai și credeți că puteți. Luptați orbește să ștergeți mărturia lui Iisus Hristos de pe pământ, dar vă vestesc din cer, Eu, Hristosul Tatălui vă vestesc că vine clipa cea dureroasă, vine când veți gândi că ați biruit și când veți fi biruiți ca Lucifer, cel trufaș peste Dumnezeu, și veți fi prinși de îngerii lui Dumnezeu cei veghetori între cer și pământ tainelor toate și tuturor purtătorilor de Dumnezeu și de credința cea sfântă, și toți purtătorii de satana vor fi strânși mănunchi și vor primi soarta pe care ei și-o știu din Scripturile pe care le cunosc cu de-amănuntul pentru ca să-și încerce ei biruința asupra lui Dumnezeu, dar nu, este scris Hristos biruitor, nu satana, nu antichrist, care stă ascuns ca să lucreze pe întuneric și care nu vrea să știe că vine Domnul, că vine lumina care îl va arăta în ascunzăturile lui cu tot cu îngerii lui îmbrăcați ca și el.

Voi singuri vărsați peste voi cupa mâniei, spre care întindeți mâna fără să știți că asta faceți, dar știu Eu, Domnul, și tot Eu vă dau în gând să faceți ceea ce faceți, ceea ce va fi să cadă peste voi prin suflarea gurii Mele, precum este scris să fiți voi biruiți.

Vă spun vouă, purtători de satana, și vouă, slujitori ai duhului lui antichrist, vă spun că între cer și pământ sunt locașurile cerești, și sunt multe locașurile Tatălui și sunt Scaunele și Domniile, sunt Începătoriile și Stăpâniile, sunt Arhanghelii și Îngerii și sunt Heruvimii și Serafimii, toate puterile cerești care slujesc lui Dumnezeu, și trece omul printre ele în văzduh și nu le vede, căci omul nu-L vede pe Dumnezeu și pe cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și care s-au lăsat văzute prin vreme de câte cineva de pe pământ ca să fie scrise descoperirile coborâte de la Dumnezeu, căci s-au văzut îngerii luptând ca ostașii în văzduh pentru cei buni de pe pământ și doborând pe lucrătorii lui satana, ca nu cumva să se atingă vrăjmașii Domnului de vin și de untdelemn, de cei cu sfânta cruce pe creștetul lor, de cei pecetluiți cu arma cea biruitoare, prin care Eu, Domnul, am biruit pe stăpânitorul acestui veac, pe satana și pe îngerii lui toți.

O, numai cei ce tremură la cuvântul Meu, numai cei ce au în fire temerea de Dumnezeu, numai aceia sunt cei ce au în ei adevărata credință și cale cu credință pentru pașii vieții lor cu Dumnezeu pe cale, căci aceștia se tem să-și poarte altfel viața, se tem pentru că se tem de Dumnezeu, iar temerea de Dumnezeu îi face înțelepți pentru urmarea poruncilor vieții așa cum voiește și cere Dumnezeu, așa cum a lăsat Domnul să împlinescă omul înaintea Sa.

Amin, amin grăiesc vouă, purtători de satana, că au fost cezari, au fost împărați păgâni, faraoni ai lumii, setoși de sânge și de mărire și de putere peste pământ, a fost duhul rău în toți păgânii care s-au așezat să stea mari peste Dumnezeu și peste oameni, iar acum sunteți voi, cei ce dați să vă atingeți de popoarele și țările ortodoxe, și voi sunteți dușmanii Mei cei de azi și ai celorbotezați cu numele Meu peste ei, și iată, dați să izbiți în aceste țări, cu biserică Mea în ele slujind lui Dumnezeu, ca să le fie bine lor cu Dumnezeu peste ele ocrotitor, nu cu oameni care se vor mari peste oameni și atât. Vă vestesc că veți păți ca și cei de acum două mii de ani după ce s-a împlinit învierea Mea, la care ei nu se mai așteptau, o, și tot așa va fi și acum.

Vă spun vouă, potrivnici lui Dumnezeu, că Eu sunt mai înainte de a fi zidite cerul și pământul, și iar vă spun vouă: Lăsați Domnului ce este al Domnului, iar voi luați-vă partea și trageți-vă în lături, căci țările creștin-ortodoxe sunt moștenirea Mea și am în ele lucrătoare sfânta și dumnezeiasca Liturghie, așezată de Mine acum două mii de ani prin ucenicii Mei, și prin care sunt cu ai Mei până la sfârșitul timpului, iar țările păgâne care lovesc în Dumnezeu și în voia lui Dumnezeu și în fiii neamului creștinesc, nu pot fi surori cu țările creștine, care sunt sub pecetea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și sub semnul sfintei cruci.

Cât despre țara românilor, dați-vă la o parte cu lucrul vostru cel ascuns asupra soartei acestui neam, că iată-Mă cuvânt coborât din cer cu norii deasupra ei, precum cu norii M-am și suit la Tatăl după ce am înviat și M-am dovedit Dumnezeu adevărat, iar acum, la sfârșit de timp, grăiesc pe limba neamului român și-Mi scriu Evanghelia venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om și am aproape șaptezeci de ani de istorie a grăirii Mele în mijlocul acestui neam, ales al Meu încă de la începutul bisericii Mele pe pământ, și voiesc să fac lumină pe pământ prin venirea Mea la români cuvânt, la cei ce-Mi poartă venirea și taina ei și biruința Mea, care se apropie.

Voi, popoarelor de pe pământ, ascultați: Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Hristosul Cel înviat sunt. Grăiesc vouă pe limba neamului român și vă chem aproape de dragostea Mea și de izvorul ei, care se face cuvânt de dor în mijlocul pământului român. O, nu vă întrebați de ce aici. Vă voi grăi Eu, Domnul, despre această taină mare și vă veți mângâia pe vreme de lumină mare, că vine lumina. Auziți voi ce spun? Să vină și să fie lumină! Auziți ce spune Domnul? Eu sunt Cel ce vă poruncesc din cer să auziți!

Voi, popoarelor și fii ai popoarelor de pe pământ, nu vă lăsați plătiți și rătăciți de cei necredincioși, și amăgiți cu funcții din partea fiilor întunericului ca să răspândească aceștia minciuna lor prin voi. O, nu vă lăsați duși de minciună, de faptele ei mincinoase, căci câștigul nedrept, și mai ales cel pentru lupta împotriva lui Dumnezeu va avea plată rea și va plânge omul cel amăgit de minciuna care merge ca furtuna cea stricăcioasă cu multul și toți fiii minciunii vor fi luați pe neștire când nu se așteaptă, și dureri de trup și de duh vor veni peste ei, usturimi și suferințe asupra celor ce lovesc pe Dumnezeu, Care Se apropie cu milă de cei vinovați asupra Lui ca să-i vindece de păcatul lor, de cei despărțiți de Dumnezeu prin păcat, căci este vecie bună sau rea pentru toți, iar judecata aceasta este a lui Dumnezeu, nu a omului este ea.

Trebuia să rostesc cuvânt față în față cu lupta omului satanic împotriva lui Dumnezeu și a bisericii lui Dumnezeu și să-i spun că nu omul potrivit este biruitorul, ci Eu sunt biruitorul lui, Eu, căci așa este scris în Cartea Adevărului, și pe care el stă cu ochii și cu degetul ca să-și facă lucrarea sa și să se războiască cu Mielul lui Dumnezeu, cu Cel Care a înviat din răstignire acum două mii de ani și Și-a dovedit venirea Lui de la Tatăl la oameni și când stăpânitorul acestui veac a fost judecat.

Voi, conducători de popoare, cu biserică ortodoxă pe vatra voastră, păziți-vă poporul de duhul lui antichrist. Sculați-vă și strigați pe Domnul să biruiască pentru voi împotriva lui satana și a lui antichrist! Ieșiți din mijlocul celor potrivnici lui Dumnezeu dacă sunteți ameste-

cați cu cei ce nu sunt creștini ai bisericii Mele, prin care Mi-am păstrat iubirea Mea pe pământ și darurile Mele sfinte peste oameni.

Tu, țara Mea de azi, țara Mea română, o, nu mai ai în tine ocrotitori ție, nu mai ai. Conducătorii tăi nu te vor pe tine a Mea și te-au părăsit cei ce trebuia să te ocrotească de vrăjmași și slujesc ei vrăjmașilor tăi și ai bisericii tale, dar vin Eu și sunt Eu cu tine și le spun conducătorilor de peste tine să nu te mai oroposească, să nu te mai lase străinilor, să nu te mai dea pe mâna celor ce n-au pe Dumnezeu de stăpân, că tu ești a Mea, ești patria Mea cea de azi, în care Mi-am gătit așternut pentru lucrul Meu cel mult pe pământ acum, la sfârșit de timp.

O, a venit să te cârmuiască demult un rege bun, țara Mea, și n-avea el credința ta și biserică la fel cu a ta, dar s-a smerit, s-a aplecat ție ca un izbăvitor al tău din partea Mea și s-a botezat în credința ta, o, și așa ai putut să crezi și să te bizui pe el că-ți face bine ție. Dar azi ai conducători nemiloși, și care iau pentru tine cu împrumutul ca să te despartă de Dumnezeu, dar nu, scoală-te și stai de partea Mea tu, țară creștin-ortodoxă. O, scoală-te și veghează zi și noapte ca să nu-ți fie sfâșiată cămașuța de creștin, căci trebuie îmbrăcată să te gălesc.

O, țara Mea, stai de veghe, Eu sunt la cârmă, că n-ai pentru tine milă de pe pământ. Zi și noapte sunt cu veghea deasupra ta pentru tine și pentru lucrul Meu din tine peste pământ. Dis-de-diminează zoresc pe cei din cer pentru paza ta. Din răsărit până în răsăritul iarăși al soarelui, atât și Eu te veghez și te gâtesc de sărbătoarea zilei slavei Mele, că multă slavă este peste tine pentru Mine cu tine! Soarele răsare și apune și iarăși răsare, și tot așa și Eu lucrez cu tine, și va pieri minciuna și va pieri satana, și va veni peste tine slava Domnului, precum este scris.

O, e zi sfântă această zi. Pe pământ se știe că e sărbătoarea Crăciunului, iar în cer e scris sărbătoare pentru arhiereul Spiridon, mărturisitorul lui Dumnezeu Cel întru Treime lăudat în cer și pe pământ. Acest slujitor străbate pământul tot timpul și lucrează tainic cu Dumnezeu între oameni.

O, ce vei face tu, lume, când vei vedea ca în film lucrarea puterilor cerești și a sfinților Mei și a îngerilor Mei cât a fost de mult și mereu? O, unde te vei băga, lume, cu cei necredincioși ai tăi?

Arhiereul Meu Spiridon se apleacă să-și spună bucuria că Eu, Domnul, am grăit peste popoare adevărul Meu și al lor, adevărul că Dumnezeu este prigonit de pe pământ de către popoarele care nu-L vor pe Dumnezeu peste viața lor.

— O, Doamne, e de ajuns doar cuvântul Tău, iar eu mă bucur de slava Ta cea mare și stau sub lucrarea Ta și sub izvorul ei din mijlocul pământului român, și toți sfinții Tăi iubim să fim români așa cum Tu ai iubit să fii și să grăiești acum, la sfârșit, această limbă dulce, limba cea de la început și cea de la sfârșit de timp, Doamne.

— Eu, Domnul, sunt Păstorul tău, neam român. Te iubesc cu iubirea Tatălui, iar Tatăl este în Mine. O, adu-ți aminte de Dumnezeu, țara Mea cea de azi. Domnul îți trezește acum duhul și veghea. Să se scoale spre pocăință toți preoții din tine și să-ți facă mângâiere ție, că mai-marii de peste tine nu te mai cârmuiesc spre Dumnezeu, ba au pus lacăt pe biserică și i-au legat la gură pe creștini. O, ce minciună! O, câtă îndrăzneală pe duhul cel străin de Dumnezeu, și câtă aplecare vinovată pe cei ce se apleacă fără să-și facă apărare și ridicare, că mare brâncă ți s-a făcut ca să cazi tu, biserică a neamului român! O, cât va mai răbda cerul și strigătul sfinților Mei? O, puțin va mai fi această răbdare sfântă.

Fiilor, fiilor, așa și aceasta întrebă sfinții Mei, dar răbdarea Mea va aduce rod mare, măi fiilor, iar voi luați cuvântul Meu și așezați-l pe cale ca să meargă și ca să lucreze el.

Păziți cetatea de duh de lume, o, fiilor, ca să aibă numai Domnul puterea Sa și cuvântul Său aici, iar din lume să nu între aici, că a Domnului este cetatea aceasta.

Am grăit cu cei potrivnici Mie și neamului creștinesc, și Mă scol acum să dobor semeția celor ce dau ei să-și facă voia peste pământ și peste oameni și peste biserica Mea cea aleasă Mie și să fie Dumnezeu dat deoparte pentru voia cea păgână pe pământ, dar Eu, Domnul, am pe pământ țări creștine, nu numai țări fără voia lui Dumnezeu cu ele.

Îmi așez mâna peste neamul creștinesc de pe pământ și spun: Pace ție, popor creștin de peste tot pământul! Pace ție, biserică a lui Hristos! Vin curând! Ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa de peste tine! Păzește cuvântul Meu și mărturisește numele Meu, o, neam creștin, și fă voia Mea cu viața ta, căci îți dau lucrare de biruință cu Mine asupra sinagogii lui satana și în care mint toți că sunt cei drepti. Ei se vor apleca adevărului Meu din biserica Mea cea credincioasă Mie de două mii de ani și îi voi face să vadă și să știe că tu ai iubirea Mea cu tine, că te-am iubit și te iubesc fără de margini și că sunt cu tine pe calea către Tatăl și pe calea Tatălui către tine. Păzește, dar, cuvântul Meu și voia Mea, căci Eu te voi păzi de ispita care încearcă lumea și locuitorii ei, precum este scris.

O, fiilor creștini, fiți biruitori prin biserică și stați cumiți în brațul Meu și în casa Mea cea tainică cu voi, și veți purta voi numele Meu pe frunte și numele cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care se coboară din cer, și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*. Iar cine are urechi ca să audă cu ele, să asculte ceea ce Duhul grăiește ție, biserica Mea, cu care Eu, Domnul, Îmi port crucea.

O, fii ai bisericii Mele, faceți cruce, fiilor, faceți cruce și spuneți când o faceți: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa să spuneți și așa să faceți cruce, așa cum neamul creștinesc trebuie să facă pe trupul lui această pecete și să fie păzit cu semnul sfintei cruci, căci unde acest semn lipsește, acolo stăpânește în voia sa satana cu toți lucrătorii lui cei răi.

Am grăit epistolă cerească peste pământ acum, când popoare și limbi și neamuri își zic că este sărbătoarea Crăciunului așa cum s-au obișnuit să zică. Eu însă voi fi cu praznicul Nașterii Mele la locul său din calendarul creștinesc și voi grăi atunci cu cei mulți care-și spun unii altora povestea cu Moș Crăciun, iar alții își spun unii altora că nu este Moș Crăciun.

Eu sunt Păstorul Cel bun și Cel ce cântă frumos, frumos și Își păzește turma Sa de lupi și de cei îmbrăcați în haină de miel doar pe deasupra.

Eu sunt Cel ce pasc oile Mele și nu le părăsesc, iar ele ascultă și vor asculta glasul Meu și nu vor merge după păstori străini, că le voi strânge lângă Mine, în staulul Meu cel sfânt, în biserica Mea cea una, și pe care am lăsat-o de moștenire sfântă celor ce Mă urmează până la sfârșit, până la venirea Mea, până la ziua slavei Mele cu ea, cu mireasa Mea. Amin, amin, amin.

12/25-12-2020